



Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 4271/06
28.12.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: mr Jadranke Injac, predsednika veća, Zoje Popović i Jelene Ivanović, članova veća, sa savetnikom suda Goranom Josifovim, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, protiv osporenog rešenja tuženog Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreske uprave - Regionalnog centra Beograd, br. 4132-13/2006-02 od 01.8.2006. godine, u predmetu povraćaja uplaćenog poreza na kapitalni dobitak, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 28.12.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem tuženog odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv zaključka Poreske uprave - Filijale Novi Beograd, br. V-414-sl/06 od 28.2.2006. godine, a kojim je odbijen njegov zahtev za povraćaj novčanih sredstava uplaćenih po rešenjima o utvrđenom porezu na kapitalni dobitak br. V-414-137/04 od 21.7.2004. godine i V-414-138/04 od istog datuma.

Tužilac podnetom tužbom pobija zakonitost osporenog rešenja tuženog organa i u tom smislu navodi da mu je naplaćen porez na prihod stečen od prodaje akcija koje je stekao besplatno u postupku svojinske transformacije "BB", što je suprotno zakonu. Ponavljajući navode žalbe o nezakonito naplaćenom porezu na kapitalni dobitak predložio je da sud obaveže poreske organe da mu vrate naplaćeni iznos sa kamatom od dana uplate pa do dana isplate.

Tuženi organ u odgovoru na tužbu, ostajući pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja predložio je da sud istu odbije.

Rešavajući ovaj upravni spor na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku na osnovu čl. 38. st. 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96) i ispitujući zakonitost osporenog rešenja u granicama zahteva iz tužbe na osnovu čl. 39. st. 1. istog Zakona, Vrhovni sud Srbije je, ocenom navoda tužbe, odgovora na istu i spisa predmeta ove upravne stvari, našao da je tužba neosnovana.

Pravilno je postupio tuženi organ kada je osporenim rešenjem odbio, kao neosnovanu, žalbu tužioca izjavljenu protiv prvostepenog rešenja nalazeći da je to rešenje doneto bez povrede pravila postupka kao i da je zasnovano na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primeni materijalnog prava. Ovo stoga što iz spisa predmeta proizlazi da je tužilac tražio povraćaj novčanih sredstava koje je uplatio po rešenjima o utvrđenom porezu na kapitalni dobitak od 21.7.2004. godine u iznosu od 28.199,63 dinara i 77.011,14 dinara, a po osnovu prodaje akcija stečenih u postupku svojinske transformacije "BB", koji je prvostepeni organ ožalbenim zaključkom odbio. Kod nesporne činjenice da je poreski organ utvrdio porez na kapitalni dobitak rešenjem br. V-414-137/04 i V-414-138/04, oba od 21.7.2004. godine, koja su postala konačna i pravnosnažna, to je po nalaženju Vrhovnog suda Srbije tuženi organ osnovano ocenio da je prvostepeni organ pravilno postupio kada je ožalbenim zaključkom odbio tužiočev zahtev za povraćaj ovako uplaćenih novčanih sredstava. Ovo stoga što je odredbom čl. 10. st. 2. tač. 1. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji ("Službeni glasnik RS", br. 80/02... 85/05) izričito propisano da fizičko, odnosno pravno lice ima pravo na povraćaj više ili pogrešno naplaćenog poreza, odnosno sporednih poreskih davanja, kao i na povraćaj poreza kada je to drugim poreskim zakonom predviđeno, pa kako u konkretnom slučaju tužilac nije uplatio više ili pogrešno naplaćen porez već u iznosu kako je to bliže označeno dispozitivom napred navedenih rešenja prvostepenog poreskog organa, to je tuženi organ osnovano ocenio da su tužiočevi navodi žalbe neosnovani.

Cenjeni su i pomenuti navodi tužbe da je tužiocu nezakonito naplaćen porez na kapitalni dobitak jer su u pitanju akcije koje su besplatno stečene u postupku svojinske transformacije, pa sud nalazi da su isti neosnovani sa već dovoljno datih činjeničnih i pravnih razloga u obrazloženju osporenog rešenja, koje kao pravilne i na zakonu zasnovane u svemu prihvata i ovaj sud.

Sa iznetih razloga, nalazeći da su neosnovani navodi tužbe da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je, na osnovu odredbe čl. 41. st. 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), rešio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 28.12.2006. godine, U. 4271/06

Zapisničar, Predsednik veća – sudija,

Goran Josifov, s.r. mr Jadranka Injac, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JK